

“ADƏTƏN, İNSANLARLA QƏFİL AYRILIRAM...”

“Moskva göz yaşlarına inanmır” filminin Katerinası Vera Alentova tamaşaçıların yaddaşında əsasən elə bu obrazı ilə qaldı. O, 60 il teatrda çalışdı və ömrünün sonuna kimi sənətinə sadıq qaldı.

TƏRANƏ MƏHƏRRƏMOVA
taranamaharramova@kaspi.az

Moskva göz yaşlarına inanmır” filminin məşhur Katerinası - Rusiyanın Xalq artisti, Azərbaycan tamaşaçıları tərəfindən də tanınan Vera Valentinovna Alentovanın vəfatı xəbəri sənətseverləri məyus edib. Aktrisa 83 yaşında sevnələri ilə vidalaşdı. O, 60 il Puşkin Teatrında çalışıb. Vera Alentova əri Vladimir Menşovun rejissorluğu ilə çəkilən filmdəki Kateriana Tixomirovanın rolu ilə daha çox tanınır. Aktrisa ümumilikdə 30-dan çox film və televiziya serialında rol alıb.

AKTRİSA OLMASAYDIM...

“Anam mənim aktrisa olmağımı istəmirdi... Amma aktrisa olmasaydım, dünyanın ən bədbəxt insanı olardım, həvəsim olmayan bir işi seçərdim”, - deyə məşhur aktrisa sənətinə sevgisini ifadə edirdi. 1960-cı illərin əvvəllərində Alentova Moskvaya köçür və 1965-ci ildə Moskva İncəsənət Teatr Məktəbində aktyor Vasili Markovun kursunu bitirir: “O vaxtlar biz tələbələrə eyni vaxtda təhsil almaq və aktyorluq etmək qadağan idi, institutdan xaric edilə bilərdik. Mən bunun ədalətsiz olduğunu hesab edirdim. Amma özümü ilk dəfə ekranda görəndə dəhşətə gəldim. Çəkiliş zamanı sərbəst hərəkət etdiyimi düşünürdüm, amma əslində kürəyimə sancaq bağlanmış kimi gəzirdim”, - deyə aktrisa ilk çəkilişləri haqqında danışdı.

BİR SEVGİ HEKAYƏSİ

Aktrisa bütün həyatını Bakıda anadan olan rejissor Vladimir Menşovla keçirib. Lakin onların ailə həyatı həmişə asan olmayıb. Vera Alentova ilə Vladimir Menşov aktyorluq təhsili alarkən Moskva İncəsənət Teatr Məktəbində tanış olublar. Onların dostluğu tez bir zamanda dərin sevgiyə çevrilib. “Adətən, insanlarla qəfil və əbədi olaraq ayrılıram. Amma qastrol səfərində olduğumuz zaman hər gün bir-birimizə məktub yazırdıq. Mən bu mesajları diqqətlə oxudum və özümü güclü, böyük bir sevgi atmosferinə qərq etdim. Qalan hər şey isə qərribə və əhəmiyyətsiz görünürdü - bu, həyatda ən qiymətli şeydir” - aktrisa xatırlayırdı.

Müəllimlər Vladimirin perspektivsiz olduğunu düşünərək Veraya onunla münasibət qurmaması barədə xəbərdarlıq edirlər. Vera isə onlardan fərqli olaraq dostunun uğuruna inanırdı: “Mən hələ Volodyaya aşiq deyildim. Biz yeni oxumağa, məşq etməyə və dostlaşmağa başlayırdıq”, - deyə Vera Valentinovna danışdı: “Amma həтта o zaman da bu oğlanın həm səmimiyyətə, həm də güclü ruha malik olduğunu hiss edirdim”.

1962-ci ildə onlar evlənilər və son 20 rubllarını tələbə yataqxanasındakı toylarına xərcləyirlər. Veranın gəlinlik paltarını yox idi. O, qarderobundakı ən yaxşı paltarını geyinir. Altı il sonra cütlüyün Yuliya adlı qızı doğulur. Onların hələ də öz evləri yox idi, amma sonra Alentova mənzil almağı bacarır. Onların gündəlik həyatı yaxşılaşır, lakin əri ilə şəxsi münasibətlərində münaqişə yaranır və bir müddət ayrılırlar. Vera özünü Moskvadakı Puşkin Teatrında, Vladimir isə Stavropol Teatrında tapır. Dörd ildən sonra yenidən bir araya gəlməyə qərar verirlər. 2012-ci ildə, 50 illik evlilik ildönümlərində Vera ilə Vladimir kilsədə evlənilər.

Ər-arvad qızları Yuliya Menşovanın rejissorluq debütü olan “Sevgi. Məktublar”da tamaşasında səhnəyə də çıxırlar.

DÜNYA MİQYASINDA ŞÖHRƏT VƏ TAMAŞAÇI SEVGİSİ

Veranın “Moskva göz yaşlarına inanmır” filmindəki baş rolu ona dünya miqyasında şöhrət və milyonlarla sovet tamaşaçısının sevgisini qazandırır. 1978-ci ildə əri Menşov həm özünün, həm də Alentovanın həyatını dəyişdirəcək bir film çəkməyə başlayır. Əvvəlcə o, həyat yoldaşını Katerina Tixomirova roluna seçməyi planlaşdırmırdı: Menşov bu rolda o dövrün kino divalarından olan İrina Kupçenko və ya Marqarita Terexovanı təsəvvür edirdi.

Yekunda Alentova əslində özünü - təkbaşına uşaq böyüdən və uğur üçün çalışan bir qadını ustahqla canlandırır. Çəkiliş meydançasında ona heç bir güzəşt edilmirdi: Menşov həyat yoldaşına ən sərt tələblər qoyur,

maksimum orijinallığa can atırdı. Daha sonra o, əri ilə işləməyin nə qədər çətin olduğunu danışdı. “Çəkiliş meydançasında nəşə səhv gedəndə rejissor həmişə məni tənqid edirdi. Mən onun ədalətsiz iddialarına cavab verə bilmirdim, çünki bilirdim ki, bu, ər-arvad arasında mübahisəyə bənzəyir”, - deyə aktrisa “Hər şey təsadüfi deyil” kitabında yazırdı.

“OSKAR” VƏ 1 APREL ZARAFATI

Filmin premyerası 1979-cu ilin qışında baş tutdu. Alentova xatırlayırdı: “Rusiyanın hər şəhərində kassada kilometrərlə növbələr yaranırdı”. İki il sonra film “Ən yaxşı xarici dil filmi” nominasiyasında “Oskar” mükafatına layiq görüldü. Xəbəri “Zaman” proqramında eşidən Menşov və Alentova əvvəlcə bunu 1

aprel zaraflatı hesab edirlər...

Film ekranlara çıxandan sonra 85 milyon insan tərəfindən izlənilirdi və sovet kinosu tarixində ən çox izlənilən ikinci filmə çevrildi. Sensura zamanı “həddindən artıq açıq səhnələri” kəsmək istədilər, lakin ekran əsəri filmədən zövq alan ölkə rəhbəri Leonid Brejnev tərəfindən xilas edildi.

ABŞ Prezidenti Ronald Reyqan vaxtilə Mixail Qorbaçovla görüşündən əvvəl rus ruhunu daha yaxşı anlamaq üçün bu filmə səkkiz dəfə baxır.

2021-ci ildə Vladimir Menşov vəfat etdi. Bu, Vera Alentova üçün ağır zərbə oldu. “Yaxşı ki, həyatımda teatr var. Onsuz da biz onunla görüşəcəyik...”, - deyə aktrisa təsəlli tapırdı...

SON 20 RUBLLARINI TOYLARINA XƏRCLƏYİRLƏR

